

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 4726-10-22 מדינת ישראל נ' הנדי(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט אוהד גורדון
המבקשת

מדינת ישראל

על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד ש' נתן

נגד

המשיבים

1. אדום הנדי

2. מאג'ד הנדי (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד ר' עותמאן

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.

רקע

1. בחודש אוגוסט השנה הוגש כתב אישום כנגד מחמד הינדי (להלן: "מחמד"), שהוא אחיו של המשיב 2 ואחיינו של המשיב 1, בגין מעורבותו הנטענת באירוע שיתואר להלן. אותה עת נמנעו המשיבים מלהתייב במשטרה, ועשו כן רק ביום 12.9.22. בהמשך הוגש כנגדם כתב אישום, שבהמשך תוקן כך שעניינו של מחמד צורף לאותו הליך.

2. בכתב האישום המתוקן יוחסו למשיבים ולמחמד עבירות של חבלה חמורה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין וירי מנשק חם לפי סעיף 340א(ב)(1) ו-(2) לחוק העונשין. בנוסף, יוחסו למשיב 1 (להלן: "אדהם") עבירה נוספת של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין ועבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

3. כפי הנטען, בצהרי יום 10.7.22 הבחין ע', יליד 2001 (להלן: "המתלונן") בבנו הקטין של אדהם נוסע בטרקטורון בכביש בצורה לא בטוחה, העיר לו על כך, ובתגובה הקטין קילל אותו. להלן יכולה אירוע זה "אירוע הרקע".

בהמשך קשרו המשיבים ומחמד לתקוף את המתלון ולגרום לו חבלה חמורה. המשיב 2 (להלן: "מאג'ד") ומחמד הצטיידו באקדחים ואדהם הצטייד ברובה, והם הגיעו סמוך לבית המתלון. כשיצא מביתו, המשיבים ומחמד תקפו אותו בכך שמאג'ד ריסס גז מדמיע וירה לעברו באקדח ואדהם יחד עם מחמד ירו לעברו מטווח קצר כשהם מכוונים בעיקר לרגליו. המתלון ניסה להדוף את אדהם כדי להתגונן מפניו וכתוצאה מהירי נפל ארצה, כשהמשיבים המשיכו לירות לעברו. אדהם איים על אבי המתלון, שיצא מביתו וניסה לגונן על בנו, לבל יתקרב אחרת יירה בו וכיוון לעברו את הרובה. המשיבים ומחמד המשיכו לירות לעבר המתלון ואביו. בעקבות

צעקות האב הגיע למקום אחיו של המתלונן וכן הגיעו עוברי אורח, ואז חדלו המשיבים ומחמד מהירי ונמלטו, כאשר אדהם נשא עמו את הרובה. להלן יכולה אירוע זה "אירוע הירי".

אדהם המשיך להחזיק ברובה במקום ובאופן שאינו ידוע, עד למעצרו.

כתוצאה מן האירוע איבד המתלונן את הכרתו ודימם מרגלו, הובהל לבית החולים תחת הנשמה ואושפז עד ליום 28.9.22. נגרמו לו דימומים משמעותיים, פצעי כניסה ויציאה בירך שמאל, שבר מרוסק בקרסול ימין, פצעים ברגליים וקשיים בתפקודי כליות. הוא נזקק לניתוחים וצפוי להידרש לטיפול נוספים.

תמצית טענות הצדדים

4. ההגנה חלקה על קיומן של ראיות לכאורה, במספר טענות שאלה עיקריהן:

נטען כי יש להעדיף את גרסות המשיבים, שטענו כי הותקפו בידי משפחת המתלוננים ודבריהם נתמכו בעדויות נוספות, על פני גרסאות המתלוננים ועדיהם עליהן בוסס כתב האישום.

בהקשר זה הוצגו טענות לפערים בהודעות המתלוננים ועדי התביעה, אשר תידונה בהמשך ההחלטה. בכללן, נטען כי סרטון שלטענת ההגנה מציג את אירוע הרקע מעלה שקרים של המתלונן ואחיו ל" בחקירותיהם.

עוד נטען כי סרטוני אירוע הירי שהובאו למשטרה בידי אבי המתלונן אינם שלמים, והמשטרה לא עשתה די לאיתור מקורם ולקבלת הסרטונים בשלמותם דבר שהיה תומך בתיאורי המשיבים.

נטען למחדלי חקירה נוספים: כי המשטרה לא עשתה די לאיתורו של אדם בשם רימאז, עמו שוחח שוטר בשם אמסלם למחרת האירוע ושמע מפיו דברים התומכים לטענת המשיבים בגרסאותיהם; וכי לא נעשה די לבחינת דבריהם של יאזן ועאמר אבו כאמל, דודי המתלונן שלטענת המשיבים הגיעו עם כלי נשק לאירוע, או לבחינת דבריה של גב' שהין ובנה, שלטענת המשיבים נכחו באירוע והבן נורה במהלכו.

כן הוצג סרט, שנערך בידי ההגנה על יסוד סרטוני אירוע הירי (להלן: "סרטון ההגנה"), שלטענת ההגנה מראה כי המתלונן נורה בידי בני משפחתו וכי אלה נשאו נשק באירוע הירי. לבסוף נטען כי בסרטוני אירוע הירי נראים אחיו ואביו של המתלונן מגיעים מאותו כיוון וכי הדבר שולל את טענת המאשימה כי מאג'ד ביצע ירי מאותו כיוון.

5. המאשימה, מנגד, טענה לקיומן של ראיות לכאורה ומסרה שהן מבוססות על גרסאות עדי התביעה, בתמיכת הסרטונים. הוצגו תשובות לטענות ההגנה שחלקן יובא בהמשך, לרבות טענות לפערים בגרסאות העדים עליהם הסתמכו המשיבים (ושלא נכללו בכתב האישום). עוד הודגש מחדלם של המשיבים להצביע על מקום הימצאות כלי הנשק בהם אחזו באירוע הירי, ולהביאם למשטרה.

6. המאשימה הוסיפה וטענה כי המעשים המיוחסים למשיבים, שגרמו למתלונן לחבלות קשות, מקימים עילת מעצר. זו גוברת בשל עברו הפלילי של אדהם והליך פלילי המתנהל כנגד מאג'ד. הודגשו התקופה בה נמלטו המשיבים, הרצון להילחם בשימוש בנשק בלתי חוקי בפרט בחברה הערבית, ונטען לחששם של המתלוננים. לכן, כך נטען, יש להורות על מעצר המשיבים.

מנגד, טענה ההגנה כי עילת המעצר נחלשת נוכח התקופה בה נמנעו המשיבים מחקירה, בפרט לאחר העמדתו לדין של קרובם מחמד - תקופה, במהלכה לא אירע דבר מה שלגישת ההגנה מלמד כי המשיבים אינם מסוכנים.

דין - ראיות לכאורה

7. כידוע, דרישת הראיות לכאורה עוסקת בראיות "שקיים לגביהן סיכוי סביר שהן תהפוכנה בסוף ההליך

הפלילי לראיות... אשר על פיהן ניתן יהא לקבוע את אשמתו של הנאשם" (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** (15.4.96)). הבחינה עוסקת בפוטנציאל שבראיות, עליהן נסמך כתב האישום. ככלל, אין בית המשפט נזקק בשלב זה לשאלות של מהימנות עדים אלא במקרים של פערים מהותיים, הבולטים על פני הראיות ומעידים על חולשה ממשית (למשל בש"פ 11271/03 **מדינת ישראל נ' אלפרון** (31.12.03), בש"פ 5627/22 **מיודיק נ' מדינת ישראל** (18.10.22)). לאחרונה נוסח המבחן במילים: "קיומן של ראיות לכאורה לצרכי מעצר עד תום ההליכים נקבע לפי המבחן של 'אם נאמין': 'אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שה[נאשם] ביצע את המעשה המיוחס לו?" (בש"פ 6085/22 **אלזברגה נ' מדינת ישראל** (18.9.22)).

8. הלכה פסוקה זו מציגה קושי של ממש בפני המשיבים, שהאישומים נגדם נסמכים על גרסאות המתלונן בשילוב תמיכה שמקורה בעדויות נוספות ובראיות חיצוניות, בדגש על סרטוני האירוע. עיקר טענות המשיבים עוסק בערוצים שונים של תקיפת מהימנות, ובטענה לפיה יש להעדיף את דברי המשיבים וגרסאות העדים מטעמם. לאחר בחינה, איני סבור כי עלה בידי המשיבים להראות כי מדובר באחד המקרים החריגים בהם הולם לסטות מהכלל שתואר לעיל ולעסוק בשאלות של מהימנות.

9. בכלל זה, המתלונן ע' הציג לאורך הודעותיו גרסה אחידה למדי. בהודעה מיום 18.7.22 שנגבתה בבית החולים תאר את אירוע הרקע, וידע להצביע על המשיבים ומחמד שיש לו היכרות עמם מגיל צעיר, כמי שירו עליו באירוע הירי. המתלונן מסר תיאור של אותו אירוע הכולל יציאה שלו מביתו כדי להתאמן בחדר כושר ופגישה במשיבים ובמחמד ש"סחבו אותי" בעוד ש"רציתי לדחוף ואותם להגן על עצמי". אז ירו ברגלו תוך שנפל ארצה, ואביו ניגש לסייע לו. בכלל זה תאר כי אדהם נשא רובה M16 ואילו מחמד ומאג'ד נשאו אקדחים.

כשהוצג למתלונן סרטון האירוע (הודעה מיום 4.8.22) זיהה את מי שנראה מחזיק באקדח כמחמד ואת האוחז ברובה כאדהם. בהמשך (הודעה מיום 9.8.22) מסר פירוט נוסף של אירוע הרקע.

בהודעה מיום 28.9.22, שנגבתה לאחר שהמשיבים הסגירו עצמם ועדים התומכים בגרסתם העידו, נחקר המתלונן שוב ועמד על גרסתו, לרבות אודות סוגי כלי הנשק שהחזיקו המשיבים ומחמד באירוע הירי ובדבר מעשיהם באירוע זה. המתלונן הכחיש את גרסת המשיבים והתייחס לסרטונים שבחומר החקירה תוך הצבעה על המעורבים, הבהרה כי מאג'ד לא נראה בסרטון "הוא יורה מלמעלה יותר ברחוב", וזיהוי אביו וכן אחיו ל' כנוכחים במקום. בהודעות מיום 1.10.22 מן השעות 14:14 ו-16:10 נדרש שוב לאירוע הירי ומסר גרסה דומה ומפורטת, שגם בה הסביר כי נורה במהלך מאבק עם תוקפיו מטווח אפס, כאשר "הראשון שירה בי זה מחמד" והוסיף ותאר ירי של אדהם בו ושל מאג'ד (הודעה מהשעה 16:10, ש' 36-25 ושוב בש' 53-51).

יצוין, שבכלל זה טען המתלונן שאינו יודע אם נפגע מהירי של מאג'ד (שם, ש' 53), אלמנט שפועל כנגד טענה לרצון של המתלונן להפליל את המשיבים בכזב, ועשוי לתמוך באמינות גרסתו. כפי שנראה בהמשך, אלמנט זה חזר על עצמו בעדויות תביעה נוספות.

בנוסף, בהודעה מאותו מועד מן השעה 14:14 טען המתלונן שהעדים, שהגיעו למשטרה לאחר התייצבות המשיבים ותומכיהם בגרסתם של האחרונים, כלל לא היו במקום וכי מדובר בחבורה שעובדת יחד והם "מכסים אחד על השני". על גרסתו עמד בעימות עם מאג'ד (מיום 19.9.22).

10. דברי המתלונן אינם נעדרי פערים, אך אלה אינם פערים שבמהות ויש להותיר את בירורם להליך העיקרי. למשל, רק בשלב מסוים ולשאלת החוקרים הוסיף כי מאג'ד גם ריסס לעברו גז פלפל (מזכר רס"ר סקא

מיום 8.8.22). עוד טען שבהשפעת משככי כאבים התבלבל בשאלה האם הגיע לאירוע הרקע עם רכב או קטנוע (הודעה מיום 1.10.22 שעה 14:14). עם עיקר הגרסה, לרבות אמירות חוזרות ונשנות כי באירוע בו נורה ראה הן את המשיבים והן את מחמד וכי הם שביצעו ירי ופגעו בו, נותר יציב לאורך הודעותיו.

11. דברי המתלון אף נתמכים בראיות חיצוניות, בדגש על סרטוני האירוע. נראים בהם אלמנטים שונים שהזכיר המתלון - בפרט בהודעתו הראשונה, טרם הוצגו לו הסרטונים והתבקש להסבירם.

כך העובדה שהמתלון נראה בסרטון נושא תרמיל, דבר שהולם את טענתו שיצא להתאמן (ומקשה על טענת המשיבים כי המתלון נשא רובה ואף ביצע ירי). כך גם העובדה שאדהם נראה בסרטון מחזיק ברובה ומאג'ד או מוחמד (בין הצדדים מחלוקת לעניין זה, אך אין מחלוקת שמדובר באחד מהשניים) נושא אקדח - עובדה, שהולמת את תיאורי המתלון בדבר כלי הנשק בהם אחזו תוקפיו.

כך גם נפילת המתלון ארצה לאחר שנורה, שהוזכרה על ידו בחקירה ונראית גם היא בסרטון. בנוסף, בסרטון נראים התוקפים והמתלון תחילה צמודים זה לזה ונעים בכיוון מסוים ואז נופל המתלון - וזאת בהלימה לתיאורו של המתלון כי עובר לירי ולנפילה התנהל עימות פיזי קרוב בו נמשך בידי תוקפיו וניסה לדחפם (כדי למנוע מהם לפגוע בו). אף הגעת אבי המתלון לסייע לו, כפי שתיאר, נראית בסרטון.

סרטוני אירוע הירי תומכים, אפוא, בתיאורי המתלון. אוסיף, כי הוצג בפני סרטון ההגנה - שכאמור נערך מתוך סרטוני האירוע, וכולל מקטעים מהסרטונים בהגדלה או בהילוך איטי, בצירוף סימונים. בין היתר טענה ההגנה, שבסרטון הערוך נראית יד אוחזת באקדח ומבצעת ירי ממרחק, מכיוון נוגד לזה אליו נעו המתלון ותוקפיו כאמור לעיל. בהנחה שהדבר נכון, יש בכך להלום אלמנט נוסף מדברי המתלון שטען לירי שביצע מאג'ד "למעלה יותר ברחוב", כמובא לעיל. כפי שנראה בהמשך, אף מאג'ד בתחילת חקירותיו טען ששהה "למעלה", במרחק מה מן המתלון ומיתר התוקפים. זאת ועוד, בהיסק זה יש לסתור טענה אחרת של ההגנה אשר הוצגה לעיל, ולפיה נתוני הסרטונים בדגש על מיקומיהם של אבי המתלון ואחיו ל' שוללים ביצוע ירי מן הכיוון האמור.

12. לצד הסרטון, הולמת גרסת המתלון את זו של עדים נוספים, שדבריהם ייסקרו בתמצית:

אביו ש' נחקר במספר הודעות (מהימים 14.7.22, 8.8.22, 18.9.22, 22.9.22, ו-1.10.22), ומסר תיאור של האירוע המתחיל ביציאת המתלון מן הבית, אז שמע האב קול ירי ויצא החוצה, ראה את אדהם אוחז ברובה ואת מאג'ד ומחמד אוחזים באקדחים, וראה כיצד תקפו את בנו. אף האב תיאר את נפילת המתלון תוך כדי תקיפתו והציג אלמנטים נוספים שהולמים את דברי המתלון. בכלל זה אמירה המגבירה לכאורה את אמינותו של האב, לפיה מחמד ואדהם הם שפגעו בבנו וכי לא נפגע מן הירי שביצע מאג'ד, ירי שלטענת האב בוצע כדי להרחיקו (הודעה מיום 14.7.22 ש' 75 וש' 110, הודעה מיום 8.8.22 ש' 9). כאמור יש באמירה זו לפעול כנגד טיעון להפלת שווא. האב מסר למשטרה את הסרטונים וזיהה בהם את המשיבים ומחמד באופן זהה לזיהוי שביצע המתלון. יצוין שהאב נראה בסרטון לאחר הירי במתלון ונפילתו נע לעבר התוקפים כשאינו חמוש, בעוד שהם מפנים אליו כלי נשק ונסוגים לאחור, ונראה מתנועות גופו שהוא נסער.

תמיכה נוספת מצויה בהודעות אחי המתלון, ל', שזיהה את אדהם ומחמד כמי שנראים בסרטון כאוחזים בנשק, ומסר שיש לו היכרות ארוכת שנים עמם (הודעה מיום 10.8.22). אמינותו נתרמת מכך שלא טען כי ראה את אקט הירי וכי לא ראה מי ירה באחיו (הודעה מיום 10.7.22, הודעה מיום 10.8.22). זאת, הגם שההזדמנות לטעון אחרת ולהפליל כך את המשיבים הייתה פתוחה בפניו, שכן לפי הסרטון הגיע למקום הימצאו של המתלון הירו סמוך לאחר הירי. אמירה נוספת ברוח זו מצויה בהודעתו מיום 18.9.22 בה מסר ל' שכאשר הגיע למקום ראה בין היתר את מחמד ואדהם. כנשאל בידי החוקר אודות מעשיו של מאג'ד, השיב שהיה במקום "אבל רחוק"

(ש' 23). גם אמירה זו, שכאמור דומה לאמירות של המתלון ואביו אודות חלקו של מאג'ד (ואף של מאג'ד עצמו, כפי שנראה בהמשך), אינה מתיישבת עם מגמת הפללה.

עד נוסף שזיהה את מחמד ואדהם בסרטון הוא ר', שמסר כי שמע מאחותו על האירוע, הגיע למקום וראה את המתלון ירוי. גם בעדות זו אין ניסיון בולט להפליל, שכן העד לא טען שראה את היורים בזמן אמת. זיהוי דומה מצוי בהודעותיהם של יזן ועאמר, קרובי המתלון, שתידונה בהמשך.

13. לצד כל אלה, נתמכת גרסת המתלון באלמנטים המצויים במישור ההיגיון הבריא:

תחילה, לפי כלל העדים אין בין המשפחות סכסוך מוקדם, או דבר אחר שיתיישב עם הפללה בכזב של המשיבים ומחמד בידי המתלון ובני משפחתו. ראו למשל הודעת ל' מיום 10.8.22 ש' 31, הודעת מחמד מיום 1.8.22 ש' 69, הודעת מאג'ד מיום 12.9.22 ש' 52. מכאן שאירוע הרקע, שעצם התרחשותו אינה במחלוקת ושבמסגרתו העיר (לגרסת המתלון) וסטר (לגרסת המשיבים) המתלון לבנו של אדהם, הוא הרקע היחיד לאירוע הירי. בנסיבות אלה קשה לראות על מה "ינקום" המתלון במשיבים באירועי הירי ומדוע יבקש לתקפם, כפי שטענו. רקע זה לאירוע הירי מתיישב יותר עם רצון של המשיבים ומחמד לנקום במתלון. לכן, יש בו להוסיף ולתמוך בראיות התביעה.

בנוסף, מיקום האירוע - בפתח ביתו של המתלון - מתיישב עם הגעה של המשיבים ומחמד לפגוע בו, יותר משהוא מתיישב עם אירוע יזום בידי המתלון. כפי שנראה בהמשך, המשיבים אינם חולקים שהגיעו למקום שלא ביזמת המתלון.

14. תשומת לב מיוחדת יש לתת להתנהלות המשיבים לאחר האירוע:

כמובא לעיל, הם נמנעו מלהתייצב לחקירה לאורך תקופה, הגם שידעו על החשדות והאירוע (ולו משאחיהם ואחיינם מחמד נעצר ונחקר, ואף הועמד לדין ושוחרר ממעצר בנסיבות שתדונה בהמשך). רק ביום 12.9.22 התייצבו ונחקרו, ולא הציגו הסבר הולם להתנהלותם זו. לצד ההימלטות ממטן מענה לחשדות, ספק אם התנהלות זו הולמת מי שלטענתם נפלו קורבן למתקפה קשה, בירי, מצד משפחת המתלון ואף הואשמו בכזב בידי האחרונים (וראו טענת אדהם כי "התרבות אצלנו בבעיות קודם כל הולכים סולחות, עטוה והודנה, ולפי המנהגים שלנו מי שהולך למשטרה הוא משת"פ...") (הודעה מיום 26.9.22 ש' 15).

אלמנט חשוב נוסף עוסק בנשקים, בהם אף לגרסתם אחזו המשיבים באירוע עצמו. בסרטון נראים שניים מן התוקפים נסוגים לאחר הפגיעה, במתלון כשכלי הנשק בידיהם. שני המשיבים לא הציגו בפני המשטרה את הנשקים באופן שיוכל לאפשר, למשל, בדיקה שלהם כדי לבחון את גרסת המשיבים אל מול זו של המתלון.

המשיבים מסרו דברים לא שלמים בנושא: מאג'ד טען כי באירוע עצמו השליך את האקדח משום שהיה ריק מכדורים, ולא הצליח לספק הסבר משכנע מדוע יעשה כן, וכיצד הדבר מתיישב עם הסרטון בו - לפי גרסת המשיבים לפיה מאג'ד הוא שנראה אווז באקדח - הוא נראה נסוג כשבידו האקדח (וראו דבריו לפיהם "אחרי שהתחיל עמאר לירות עלי, זרקתי האקדח" - הודעה מיום 26.9.22 ש' 45).

בדומה, אדהם נשאל היכן הרובה שנטל מהאירוע והציג שלל תשובות שאינן אחידות. הוא טען שאינו יודע היכן הנשק, שהנשק אצל עורך דינו וש"כל הנושא אצל ראמי עותמאן, תתקשר אליו דבר איתו" (הודעה מיום 12.9.22 ש' 155). בהמשך טען שמשפחת המתלון ביקשה את הרובה במסגרת "עטוה" משום ששימש להרג ילד לפני תקופה (שם, ש' 203), טען שהחביא את הרובה וסירב לגלות היכן, הגם שטען ש"הנשק הזה הוא ראיית החפות שלי" (הודעה מיום 26.9.22 ש' 37 ו-41).

להתנהלות זו של המשיבים, על רכיביה שפורטו לעיל, חשיבות במספר מובנים: לצד השפעתה על החקירה וביסוסן של ראיות לכאורה לעבירות הנשק הנוספות המיוחסות לאדהם בלבד, עשויה התנהלות המשיבים להיחשב כהתנהלות מפלילה המעידה על תחושת אשם, ולחזק כך את הראיות כנגדם (ע"פ 517/86 **ברוקס נ' מדינת ישראל** (9.8.89), ע"פ 648/77 **קריב נ' מדינת ישראל** (29.6.78)).

15. כל אלה מציגים ראיות לכאורה, שלא עלה בידי ההגנה לפגום במשקלן. בכלל זה, בחנתי את טענות ההגנה בדבר פערים בגרסת המתלון ועדי התביעה. איני סבור שיש בהן להצביע על קשיים מהותיים הבולטים על פני הדברים ומצדיקים הידרשות למהימנות בשלב זה של ההליך.

אציין כי המתלון סיפק הסבר לחלק מההתהיות - ולמשל, מסר כי "חדר הכושר" אליו התייחס הוא נכס ששייך לבני המשפחה והמפתח שלו נמצא בבית סבו ונגיש לכל (הודעה מיום 1.10.22 שעה 16:10 ש' 43-47, הודעה מיום 1.10.22 שעה 14:14 ש' 28), דבר שיש בו לענות לטענת ההגנה לפיה האירוע התרחש ביום חג בו חדרי הכושר סגורים.

16. המשיבים טענו כי סרטון, אותו העביר בא כוחם למשטרה ולשיטתם מתעד את אירוע הרקע, מציג שקרים של המתלון ואחיו ל' - למשל, האחרונים טענו כי ל' לא נכח באירוע הרקע, בעוד שבסרטון נראית דמות לבושה בחולצה צהובה כמו החולצה שלבש ל' באירוע מושא האישום, סוורת לדמות ישובה על טרקטורון. טענות אלה הוכחו בידי המתלון ול', שטענו כי הסרטון אינו של אירוע הרקע - הודעת המתלון מיום 1.10.22 שעה 14:14, הודעת ל' מיום 23.9.22. בנסיבות אלה, אין מדובר בסוגיה שההכרעה בה מצויה "על פני הדברים" ויש לברר אותה, ואת השלכותיה הנטענות על מהימנות המתלון ול', בהליך העיקרי.

17. עוד בחנתי את גרסת המשיבים והעדים שתמכו בה, ואיני סבור כי בוסס במידה הנדרשת טעם, להעדיפה על פני גרסת המתלון שכמוסבר לעיל נתמכת בראיות נוספות. לצד העדר עיסוק בשלב זה בסוגיות שבמהימנות, גרסת המשיבים בפני עצמה אינה פשוטה, ובחלק מהמובנים אף מספקת תמיכה לראיות התביעה:

כאמור, אדהם וכן אדם שלטענת ההגנה הוא מאג'ד ולטענת המאשימה הוא מחמד נראים בביור בסרטונים אוחזים בנשק. לכך חשיבות בשני מובנים:

ראשית, לעניין המחלוקת האמורה אציין, שבהודעה ראשונה מיום 12.9.22 ש' 136 מאג'ד הרחיק עצמו מן הדמות הנראית בסרטון וטען "הייתי למעלה" - וזאת בהלימה לתיאורי המתלון, אביו ועדים נוספים שנדונו לעיל. רק בהמשך שינה מאג'ד טעמו וטען שהוא הנראה בסרטון אוחז באקדח (ראו עימות עם המתלון מיום 19.9.22).

ושנית, העובדה כי בסרטון "הצד" לאירוע שאוחז בנשק הוא "הצד" של המשיבים ולא של המתלון תומכת באופן משמעותי בגרסת המתלון. חשיבותו של אלמנט זה ניכרת בניסיון המשיבים להסביר, בגרסתם, מדוע אחז בנשק וזאת בטענות לפיהן נטלו את כלי הנשק מהמתלון שביקש לפגוע בהם או מהרצפה, ועשו זאת תוך כדי האירוע. זהו ניסיון מורכב יותר, המעיד על הקושי שבגרסתם.

כך גם העובדה שהמשיבים ומחמד לא נפצעו באופן משמעותי, להבדיל מן הפגיעות הקשות במתלון, וזאת למרות שלגרסת המשיבים בוצע לעברם ירי של כדורים רבים ואילו הם עצמם אחזו בכלי הנשק לאחר שאלה התרוקנו מכדורים (כמובא בפסקה הבאה).

18. גם תוכן גרסאות המשיבים ומחמד, מעיד על מורכבות: מחמד, שכאמור נעצר כבר באוגוסט, טען שלא

נכח באירוע. בכלל זה טען שלא היה מעורב בכל אירוע אלימות לרבות עם משפחת המתלון, ואף שלל היכרות עמה (הודעה מיום 1.8.22, הודעה מיום 3.8.22 ש' 21, הודעה מיום 10.8.22 ש' 44 ו-48). זאת למרות שהמשיבים, אחיו ודודו, טענו בגרסאותיהם שהותקפו בידי בני משפחה זו.

לאחר שהתייצב לחקירה, הציג מאג'ד גרסה מפורטת (הודעה מיום 12.9.22) לפיה, לאחר אירוע הרקע הגיע לקרבת בית המתלון לצורך בירור, ואז התפתחה אלימות נוספת במסגרתה ביקש ל' לדקור את בנו של אדהם בצווארו. לדבריו, בשלב זה נכנסו הצדדים לבית המתלונים לשוחח, הרוחות התלהטו, והמתלון התקשר לדודיו יזן ועמאר שהגיעו רכובים על קטנוע עם אקדחים, ואילו המתלון החזיק ברובה. מאג'ד שמע ירי מחוץ לבית ובהמשך יצא, ובשלב זה ירה המתלון לעבר אדהם, והשניים נאבקו כשהרובה "ירה לעבר כל מקום... ועבד בעצם ירה בעצמו". עוד טען שאביו של המתלון חנק את אדהם וזרקו על הרצפה, ויזן ירה לעבר ראשו של אדהם אך לא פגע. מאג'ד הכחיש שאחז בנשק וטען שאדהם לקח את הרובה "שהוא ריק" כדי להגן על עצמו. הוא טען להתרחשות ממושכת במהלכה ל', יזן ועמאר ביצעו ירי של כדורים רבים ובכלל זה ירה עמאר לעברו של מאג'ד ופצעו ביד שמאל (מאג'ד הציג שריטה) ורדף אחריו תוך-כדי ירי. בשלב זה מאג'ד, לטענתו, מצא אקדח שנפל למתלון אך היה ריק מכדורים, ובהמשך השליכו. גרסה דומה הוצגה בידי אדהם (למשל הודעה מיום 12.9.22 ש' 33), שגם בה טענות מורכבות - למשל, טען שכאשר נאבק עם המתלון, קרוביו של האחרון יזן ועמאר ירו לעבר שניהם - היינו, כי ירו גם על אחיינם המתלון.

קושי בולט בתיאורים אלה הוא שדבר מהם לא נראה בסרטוני האירוע. טענת ההגנה כי הסרטונים נחתכו בידי אב המתלון כדי שלא יראו קטעי ההתרחשות אותם תיארו נושאת אופי ספקולטיבי, מה עוד שאין בתיאורי מאג'ד להתיישב עם הקטעים שכן נראים: למשל, מאג'ד טען כי המתלון ואדהם נפלו ארצה ואז לקח אדהם את הרובה מהמתלון (שם, ש' 116) בעוד שבסרטון נראה אדהם אוחז את הנשק טרם נפילת המתלון, ולא נופל בעצמו.

19. אני ער לדבריהם של מספר עדים, שנחקרו לאחר התייצבות המשיבים לחקירה ולאחר שמסרו את שמות העדים, וככלל תמכו בגרסתם. כך פ' בנו של אדהם, נוראלדין סעד, אחמד עלקם, האשם דיאב (שאף טען כי היה מעורב באירוע ובנס לא נפגע) ואחמד עווידאת.

כאמור, בחינת גרסאותיהם אל מול ראיות התביעה וההכרעה למי להאמין שמורה להליך העיקרי. לשלב זה, לא אוכל לתת לדברי עדים אלה את הבכורה. בכלל זה אציין את עיתוי מסירת גרסאותיהם, זמן רב לאחר שהחלה החקירה ורק לאחר התייצבות המשיבים, וזאת למרות טיבו האלים מאוד של האירוע בו כנטען חזו וחלקם אף היה מעורב. לא מצאתי בהודעות הסבר הולם מדוע המתניו העדים כחודשיים עד שניגשו למשטרה.

עוד יצוין, שבדברי חלק מאותם עדים קשיים, הדומים לאלה שבגרסת המשיבים: למשל, העד סעד טען כי המתלון נפצע לאחר שאדהם לקח ממנו את הרובה "ושניהם התחילו להתפתל על הרצפה" (הודעה מיום 27.9.22, ש' 17). לעיל הוסבר מדוע תיאור זה שונה מהנראה בסרטון. עוד טען שעמאר ול' הגיעו על קטנוע לאירוע הירי וכי לא הגיע אדם נוסף ממשפחת המתלונים (שם, ש' 21), וזאת בניגוד לטענת המשיבים כי יזן הגיע עם עמאר. בדומה, העד עווידאת והעד עלקם טענו שהמתלון כיוון את הרובה לעברם ואף ירה לעברם, שאז אדהם "קפץ עליו ותפס את הנשק והם התגלגלו..." (הודעת עווידאת מיום 18.9.22 ש' 35, הודעת עלקם מיום 14.9.22 ש' 15). זאת, כאמור, בשונה מהנראה בסרטון ואף בשונה מגרסאות המשיבים.

20. טענות ההגנה למחדלי חקירה הן מהסוג שיש להותירו לבירור בהליך העיקרי. ככלל "אין מקומן של טענות ל'מחדלי חקירה' בשלב בחינת הראיות לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים, ואין בהן כשלעצמן כדי

לשלול מהעדויות את הפוטנציאל הראייתי הגלום בהן" (בש"פ 4698/20 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 30 (16.8.20)). ראו גם בש"פ 1242/13 דעאס נ' מדינת ישראל (14.3.13)).

בכלל זה, העד שהין שהין נחקר (ביום 14.9.22) והכחיש כי בוצע ירי לעברו או לעבר דלת ביתו באירוע הירי. הטענה כי היה מקום לבחון מסמכים רפואיים שלו כדי לוודא שלא נפגע אינה בגדר מחדל מובהק, וכאמור יש להותירה לבחינה בהמשך הדרך, כשההגנה תידרש להראות לא רק את המחדל הנטען אלא כיצד גרע מהגנת המשיבים. בדומה, נעמה שהין תושאלה בידי החוקר אמסלם והכחישה שנכחה במקום (מזכר מיום 16.9.22). ההגנה לא הסבירה מדוע יש להניח ששיקרה, או להניח כי אם הייתה במקום והייתה מתארת את אירוע הירי היה הדבר מסייע למשיבים.

מחדל נטען נוסף עסק במזכר של השוטר אמסלם ששוחח בזירה עם אדם בשם רימאז "שהוא דודו של הקורבן", ושמע ממנו כי לאחר אירוע הרקע הגיעו לבית משפחת המתלון מכובדים והכל התכנסו בתוך הבית לשיחה, שאז המשיבים ומחמד הגיעו וירו על המתלון. העד לא אותר, ומספר עדי תביעה נשאלו אודות הטענה להתכנסות בבית המתלון טרם הירי והכחישו שכך היה (למשל אם המתלון ר', בהודעה מיום 1.10.22). בנסיבות אלה, ובפרט משלפי הרישום גם עד זה טען שהיורים הם המשיבים ומחמד, אין בסוגיה זו לסייע בהכרח להגנה ולגרוע מעצמת הראיות-לכאורה.

בדומה, לא מצאתי שיש לתת בשלב זה נפקות בבחינת הראיות-לכאורה לטענה, לפיה היה על המשטרה להעמיק חקר בשאלת מקור סרטוני אירוע הירי שהציג אבי המתלון, ולהשיג את הסרטים בשלמותם. כך בפרט משלא הוצגה סיבה להניח כי לו הושגו סרטונים של מקטעים נוספים מן ההתרחשות, היה בהם לתמוך בגרסת המשיבים דווקא. אזכיר גם את הפערים בין גרסת המשיבים לנראה בסרטונים, שנדונו לעיל.

21. בחנתי גם את טענת המשיבים וחלק מעדיהם כי יזן ועאמר, קרובי המתלון, הם שביצעו את הירי. השניים נחקרו וטענו שהגיעו למקום רק לאחר סיום האירוע. גם המתלון הכחיש שישן ועאמר נכחו באירוע (הודעה מיום 28.9.22 ש' 95). המדובר אפוא ברכיב מתוך גרסת המשיבים, שכמוסבר לעיל לא ניתן לתת לה עדיפות על פני ראיות התביעה בשלב זה.

22. עוד צפיתי בסרטון ההגנה, ובו סימונים והגדלות שנועדו לתמוך בגרסת המשיבים. איני סבור שיש בו לשנות מן המסקנות שהוצגו לעיל. בכלל זה הצפייה לא מאפשרת לראות האם ל', אחיו של המתלון, החזיק בנשק חם כפי שטענה ההגנה. לעניין זה יצוין כי ל' הכחיש שאחז בנשק (הודעה מיום 23.9.22) וכי המשיב מאג'ד טען של' החזיק בסכין (הודעה מיום 12.9.22 ש' 28, הגם שלא ברור לחלוטין לאיזה שלב של ההתרחשות התייחס בדברים אלה).

23. כל אלה מביאים למסקנה, לפיה קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים.

עילת המעצר ואפשרות השחרור ממעצר

24. המשיבים ביצעו לכאורה עבירות קשות של פגיעה בנשק חם במתלון, כ"נקמה" מתוכננת על דבר של מה בכך (וזאת גם אם סטר לבנו של אדהם), ותוך גרימת פציעות קשות - ראו המסמכים הרפואיים ותמונות המתלון אשר בתיק.

נגישותם של המשיבים לנשק חם בלתי חוקי, הן רובה והן אקדחים, ונכונותם לעשות בו שימוש בנסיבות ובאופן האמורים, כמו גם הימנעותם מהבאת הנשקים למשטרה וקשיי גרסאותיהם בנושא שנדונו לעיל - כל אלה מציגים עילת מסוכנות בעצמה של ממש.

25. בהקשרה של עילה זו יצוין, כי אין זו מעורבותו הראשונה בפלילים של אדהם. רישומו הפלילי מציג הרשעות קודמות בעבירה של ניסיון לסחר בנשק, בגינה נדון בשנת 2019 לשמונה חודשי מאסר. בשנת 2010 נדון למאסר בעבודות שירות למשך חודשיים בגין הפרעה לשוטר, ובשנת 2001 נדון לשנת מאסר בגין הצתה.

26. למאג'ד אין הרשעות קודמות. העובדה שאדם מסתבך בפלילים לראשונה היא בעלת משקל, אך בנסיבות הליך זה איני סבור שדי בה לשנות מן ההכרעה בבקשה. לפי הפסיקה הדנה בעבירות נשק, נוכח המסוכנות הרבה הגלומה בביצוע עבירות מעין אלה והשלכותיהן על בטחון הציבור, נאשמים בביצוען ייעצרו ככלל עד לתום ההליכים. נפסק, כי גיל צעיר או העדר עבר פלילי אינם מצדיקים כשלעצמם סטייה מכלל זה (למשל בש"פ 6837/13 **חרבוש נ' מדינת ישראל** (28.10.13), בש"פ 7995/19 **דוגמוש נ' מדינת ישראל** (17.12.19), בש"פ 4930/22 **חשים ואח' נ' מדינת ישראל** (4.8.22)). הדברים אמורים שבעתים בהליך זה, שאינו מתמצה בעבירות נשק וכלל שימוש בנשק חם במתקפה מאורגנת שגרמה לפציעות קשות.

נתתי דעתי גם לכך שמן הראיות שנסקרו לעיל (בניגוד לגרסת המשיבים עצמם) עולה שככל הנראה מג'ד אינו אחד משני התוקפים, הנראים בסרטון אוחזים בנשק. לעיל נדונו אמירות לפיהן הירי של מג'ד לא פגע בפועל במתלונן. ועם זאת, לגרסת המתלונן ואביו מג'ד לקח חלק פעיל בתקיפה, הגיע אליה עם אדהם ומחמד כשהוא מצויד באקדח, וביצע באמצעותו ירי לעבר יריביו. בנסיבות אלה, גם אם קליעיו לא פגעו, המדובר לכאורה בשותף מלא לביצוע כך שאין בנתונים האמורים להחליש את מסוכנותו.

27. עוד יש לתת את הדעת לעילה, שעניינה בחשש לסיכול ההליך ולשיבושו. המשיבים, כמובא לעיל, נמנעו מלהתייבב לחקירה לאורך תקופה משמעותית, ולא סיפקו לכך הסבר הולם. את עיתוי ההתייבבות בחרו, ומדבריהם-שלהם עולה כי בתווך נערכו לחקירה ונועצו בעורך דין (ראו דבריו של אדהם שנדונו לעיל, אשר טען כי עורך הדין מחזיק בנשק ולחלופין מרכז את הטיפול בכך).

המשיבים גם נמנעו מלהביא למשטרה את כלי הנשק, כשהרובה אותו נשא אדהם הוחבא על ידו והוא סירב ועודנו ממאן לגלות את מיקומו.

לבסוף, בחומר החקירה אינדיקציות לחשש כבד של המתלונן ובני משפחתו מן המשיבים ומשפחתם, חשש שהתעצם עם שחרורו של מחמד מן המעצר (אשר יידון בהמשך). להמחשה ראו מזכרו של דניאל הרוש מיום 18.9.22.

כל אלה מקימים עילה מהסוג שתואר ברישא, שבנסיבות העניין היא רבת משקל.

28. כידוע, בחינתה של אפשרות השחרור ממעצר היא דו שלבית, וטרם בחינת חלופות ספציפיות יש להשתכנע כי המקרה מתאים לשחרור. עצמתן הניכרת של עילות המעצר במקרה זה, והשילוב ביניהן, אינו מאפשר לקבוע כי עניינם של המשיבים צולח את השלב הראשון.

בנסיבות אלה, אין מקום להמשיך בחינה של חלופות או להפניה לשירות המבחן - כשלעניין זה יצוין גם כי אין כל אינדיקציה לצורך טיפולי של מי מהמשיבים.

כשיקול מסדר שני אציין את העומס החריג בו שרוי שירות המבחן בתקופה זו, ואשר מביא להמתנה של מספר חודשים בקבלת תסקירי מעצר וזאת גם בהליכים בהם הדבר נדרש. הדבר מחייב שימוש מושכל במשאב זה, וייחודו למקרים מתאימים בלבד - בעוד שהמקרה שלפניי אינו כזה.

29. את טענת ב"כ המשיבים, כי יש להתחשב בתקופה בה נמנעו המשיבים מלהתייבב לחקירה כמחלישה את עילת המסוכנות, לא ניתן לקבל. בחירתו של חשוד להתחמק מן הדין לא מעידה על שהוצע בידי ההגנה, כי אם על תחושת אשם ועל העדר כבוד וציות לחוק מה שאינו תורם להפחתת מסוכנותו.

30. להשלמת הדיון אציין, כי מחמד שוחרר ממעצר ביום 13.9.22. המשיבים לא טענו ששחרורו צריך להביא לשחרורם-שלהם או להשפיע על מערכת השיקולים כאן. למרות זאת ובתמצית, אציין, שאין בשחרורו של מחמד להשפיע על עניינם של המשיבים.

הפרטים בנושא מוכרים לי - ראו החלטה מיום 12.10.22 במ"ת 28767-08-22. שחרורו של מחמד בוצע בהסכמת הצדדים לאחר התפתחות שהעלתה רצון של המבקשת לערוך בחינה הקשורה בהיבטים מודיעיניים. טעמיה הובאו בפני במעמד צד אחד, בהסכמת ההגנה. הבחינה שערכה המבקשת לא שינתה מן התשתית הראייתית ואינה נוגעת למשיבים. בסיום הבחינה, ביקשה המבקשת להחזיר את מחמד למעצר, ובהחלטתי הנזכרת לעיל דחיתי בקשה זו. זאת, נוכח ההלכה הפסוקה הנוגעת להשבת משוחרר למעצר, ותוך ציון כי בהעדר השחרור היה מקום לשיקול את מעצרו של מחמד עד לתום ההליכים. עניינם של המשיבים אינו מעלה שיקולים דומים, כך שאין בשחרורו של מחמד להביא לשחרורם.

הכרעה

31. אני מורה על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים. זכות ערר כדין.

32. בהתאם להסכמת הצדדים, המזכירות תשלח אליהם החלטה זו, ותוסיף ותעביר את ההחלטה למשיבים באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"ג, 28 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.